HISTORISCHE KRING **'IN DE GLORIOSA'**

Ankeveen • 's-Graveland • Kortenhoef

18e Jaargang nr. 1, februari 2001

IN DE GLORIOSA

Historische Kring Ankeveen, 's-Graveland en Kortenhoef

18e jaargang nr. 1, februari 2001

CIP-gegevens
Koninklijke Bibliotheek, Den Haag. ISSN: 0927-829X

Redactie:

Dhr. D. Buitenhuis
Leeuwenlaan 3 ,
1243 KA 's-Graveland
tel.: 035 – 6560349

Dhr.J.C. Immerzeel,
Reigerlaan 26,
1241 ED Kortenhoef
tel.: 035 – 6563291

Vormgeving & realisatie:

Popko Biel en Wilma Biel-Velzeboer

INHOUD

A.D.Wumkes , 90 jaar Redactie 4
'In het jaar 2001 beleeft onze driemaandelijkse uitgave haar 18e jaargang.
De heer Wumkes, beter bekend als Dominee Wumkes, beleefde op 27 januari j.l. zijn ***90e*** jaargang. Het is ongelooflijk maar waar, zijn geest en zijn handschrift zijn nog helder en een zegen voor zijn omgeving. Nog steeds is hij een trouwe en gewaardeerde schrijver. Een gelukwens waard!

Een opvallend gebaar Jan Immerzeel 6
De molen van Gabriël, het bestek van de molen, de vondst van gouden munten, allemaal zaken die als ze goed op een rijtje worden gezet, en dat kun je aan de schrijver overlaten, uitmonden in een interessant verhaal. De menselijke kant van het verhaal mag een 'opvallend gebaar' worden genoemd.

De Diaconiehuisjes aan het Stichts End Jan M. Veenman 9
Als Jan Veenman ergens gaat koffiedrinken komt hij er altijd rijker, historisch gezien wijzer, vandaan. Dikwijls hoort, ziet, hij zaken die de moeite waard zijn om aan de geschiedenis van Ankeveen te worden toegevoegd. En vaak dichtbij, uit het leven gegrepen. Zo ook nu.

Barend v.Voorden, schilder en dichter Daan Buitenhuis 12
U heeft de krantenkoppen kunnen lezen 'Afscheid van de laatste kunstschilder Kortenhoef'.
Dit afscheid, een bijeenkomst in het Oude Kerkje aan de Kortenhoefsedijk, op 25 november 2000, was een hommage aan de op 9 oktober overleden Barend van Voorden. Hij was niet alleen een kunstenaar. Hij was in zijn omgeving een historisch figuur over wie, zo gaat dat met historische figuren, we nog vaak zullen spreken.

In de Pastorie van 's-Graveland A.D. Wumkes **20**
Een bijzonder persoonlijk contact tussen het gezin Van Voorden en het gezin Wumkes in de zeventiger jaren van de vorige eeuw, vormde de bakermat voor één van de 40 gedichten uit de bundel 'Een Open Venster'.

Zolang de geest nog goed blijft Wim Kozijn **22**
Eén van de sprekers op de afscheidsbijeenkomst van Barend van Voorden was de burgemeester van 's-Graveland, W. Kozijn. Het mag nog eens gezegd worden, Kozijn is de beste ambassadeur voor de Kunst die een gemeente zich kan wensen.
Hij memoreerde de kwaliteiten en de eigenaardigheden, van de kunstenaar en mens van Voorden. De dochter, Esther van Voorden, ontving de eerste dichtbundel uit zijn handen.

Wetenswaardigheden Daan Buitenhuis **27**
Wat kleine berichtjes, hier en daar opgedaan. Maar historisch goed genoeg om te vermelden.

Mededelingen van het bestuur **28**
Ook deze maand weer wat goede gaven van goede gevers. De opsomming geeft een overzicht van zaken die onze collectie vergroten.

Uit de Krant van toen **30**
Ruim 40 jaar geleden kregen de lezers een krantenartikel onder ogen dat memoreerde dat BMOL bijna 60 jaar bestond. Zoals u weet werd in 1999 het 100-jarig bestaan gevierd.
Aardig te lezen hoe ze hier 40 jaar geleden tegen aankeken.

Wie Weet het Antwoord? **32**
Er wordt u een foto voorgelegd met de vraag, wie zijn deze twee padvinders?

A.D. WUMKES 90 JAAR

Het Bestuur en de Redactie feliciteert dominee A.D.Wumkes met zijn 90e verjaardag. Geboren in Sneek op 27 januari 1911 en vanaf 1956 woonachtig in de Gemeente's-Graveland. Dominee Wumkes maakte in 1966 de eerste Gemeentelijk herindeling mee en het ziet er naar uit dat hij, s.c.j., met ons, naar wij hopen, de tweede herindeling ook zal meemaken. Naast zijn taak als herder van de Ned. Herv. Kerk in het dorp 's-Graveland ging hij zich meer dan ooit aan de historie wijden. Hij publiceerde artikelgewijs in het Kerkblad van de Hervormde Kerk. Daar werd ook het ei gelegd voor *In de Gekroonde Trapgans,* (1973). Eerst de z.g. kleine Trapgans en later de grote uitgave.
Hij deed dat om het plezier van het onderzoeken en het vervolgens neerschrijven, maar ook om geld te verzamelen t.b.v. bijvoorbeeld het orgelfonds of andere noodzakelijke doelen.
Hij liet zich niet tot Gemeentegrenzen beperken.
Een voorbeeld is het historisch onderzoek van Kasteel Sijpesteijn in Oud-Loosdrecht. Hij ontpopte zich als bouwpastor toen hij einde zestiger jaren de bouw van de nieuwe consistorie aan het Noordereinde ter hand nam.
In 1982 werd de Historische Kring opgericht en verdiepte hij zich intensief in de historie van de dorpen Ankeveen,'s-Graveland en Kortenhoef.
In februari 1983 verscheen het eerste nummer: 'In de Gloriosa'. Jaren lang was hij hoofdredacteur maar daarnaast ook auteur van een lange reeks van artikelen.
Toen hij in november 1995 aankondigde wat rustiger aan te willen doen, (hij was toen pàs 84.....) bleef hij trouw voor ieder nummer nog een artikel inleveren.

Hoewel zijn bescheidenheid de huidige redactie liefst zou willen verbieden over hem te schrijven willen wij hem, ongetwijfeld ook namens vele geïnteresseerde lezers, bedanken voor zijn inzet tot nu toe.

We stellen het bijzonder op prijs dat hij, onlangs geïnspireerd door de herdenking van Barend van Voorden, een interessant en heel persoonlijk artikel op onze redactietafel neerlegde.
U treft het in dit nummer aan onder de kop: "*In de pastorie van 's-Graveland*".

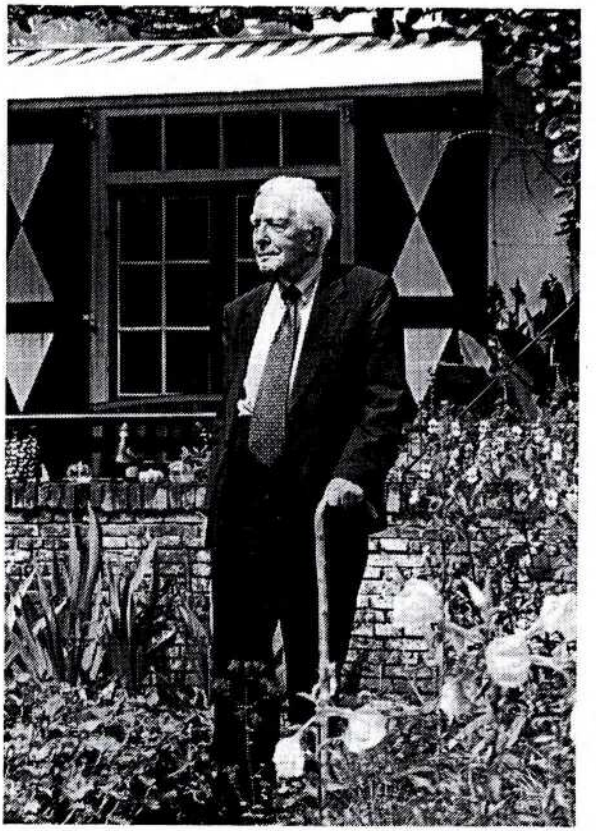

A.D.Wumkes in de tuin van Hilverbeek. Zomer 2000.
Foto: Daan Buitenhuis

Wij wensen hem nog goede jaren toe met zijn kinderen, kleinkinderen, achterkleinkind, zijn vrienden en met zijn 'In de Gloriosa !'

De Redactie

De periode tussen het aannemen van het werk (wat beslist niet niks was) en het opleveren van de molen was slechts twee maanden, een zeer korte periode dus, en op het overschrijden van die tijd stonden hoge boetes.
Het lijkt derhalve niet waarschijnlijk, dat Pieter Plemper dagelijks de afstand tussen zijn woonplaats Naarden en de bouwplaats aflegde, maar het ligt meer voor de hand, dat hij gedurende de bouwperiode op of nabij de bouwplaats woonde.
Hoe het ook zij, de Kortenhoefse regenten hadden blijkbaar oog voor de sociale gevolgen voor het gezin Plemper en 'eerden' Pieter's vrouw met drie rosenobels voor de periode zonder haar eega, of voor het verblijf met hem in een wellicht schamel onderkomen, ver van eigen huis en haard. Voorwaar, een opvallend gebaar.

Jan Immerzeel.

Bronnen:

Archief gemeente Kortenhoef. C.94d.136/142.

Muntboek bevattende de namen en afbeeldingen
van munten, geslagen in de zeven voormalig
Vereenigde Nederlandsche Provinciën.
door P. Verkade. Uitg. 1848.

DIACONIEHUISJES

aan het Stichts End

Ankeveen, omstreeks 1930

Diaconiehuisjes aan het Stichts End, gezien vanaf de 'polderkant' richting west.
De Diaconie van de Nederlands Hervormde kerk was eigenaar van het woonblokje bestaande uit drie eenvoudige woningen welke haaks op de oude Dorpsweg (tegenwoordig Stichts End) gesitueerd waren. De woningen werden omstreeks 1965 gesloopt om plaats te

maken voor een moderne woning welke thans (1999) in eigendom is van mevrouw T.H.C.Souverijn-Hagen (per adres: Stichts End 56).
Op 7 mei 1999 bezocht ik mevrouw To van Schaik-Wiggers (*18 mei 1909), wonende aan de Dammerkade 2 te Ankeveen voor wat nadere informatie betreffende mijn speurtocht naar Ankeveens verleden. Haar immer trouwe hond kondigde op het venster van het kamerraam mijn bezoek reeds luid en duidelijk aan. Eenmaal in een stoel in de huiskamer gezeten ging het dier op mijn voeten zitten, kennelijk met de bedoeling daar voorlopig niet meer af te gaan.
Af en toe keek ze me aan alsof ze zeggen wilde: "Nou blijf je maar eens even gezellig bij mijn bazin zitten want zoveel bezoek krijgt ze nou ook weer niet".
Toen ik na verloop van enige tijd in een andere houding wilde gaan zitten sprong het dier boos op om daarna haar positie met enig gegrom nog eens extra te bevestigen waardoor mijn bewegingen tot een minimum werden beperkt.
Op een moment dat de gastvrouw in de keuken de koffie aan het inschenken was ontdekte ik het schilderij van ***J.Aué*** aan de wand in de huiskamer. Onder het genot van de koffie vroeg ik haar naar de herkomst van het fraaie schilderstuk.
"Nou dat zal ik je vertellen Jan" antwoordde zij en vervolgde na een korte pauze: "gedurende de periode dat Jacques Aué in het dorp schilderde kwam hij tussen de middag altijd bij ons om een boterham mee te eten. Dat heeft hij heel wat jaren gedaan. Jacques Aué was een gezellige man en dat boterhammetje kon er nog wel vanaf zodat hij altijd voor niets mee at.
Hij kon de gastvrijheid altijd bijzonder waarderen en liet dat blijken door ons (mijn overleden man Cor en ik) af en toe een schilderij te geven.
Het schilderstuk voorstellende de Ankeveense diaconiehuisjes vonden mijn man en ik erg mooi. Het kreeg dan ook in ons huis een ereplaats.
Toch zijn we er niet altijd even zuinig mee omgesprongen zodat het tijdens een val een lichte beschadiging opliep bestaande uit een klein gaatje in het doek. Je ziet het bijna niet hoor! Nu zegt iedereen dat het een bijzonder schilderstuk is".

Ik bevestigde de bijzondere artistieke en culturele waarde van het stuk maar wees ook op de locatie die de schilder innam om nu eens niet de voorkant van de woningen maar juist de achterkant te schilderen. Na enig aarzelen vroeg ik haar of ik er een kleine schets van mocht maken. Na haar goedkeuring maakte ik er een ruwe impressie van en terwijl zij na een kleine tien minuten even over mijn schouders keek naar het resultaat, merkte zij op, "Nou Jan dat kun je ook snel en het lijkt er waarachtig nog op ook. Nadat ik even later afscheid van haar had genomen bleef de hond teleurgesteld in de deuropening naast haar staan.
In een bijna onhoorbaar gegrom herkende ik haar woorden:
"Nou Jan, je had best nog wat langer bij mijn bazin kunnen blijven".

Jan M. Veenman,
Ankeveen, 21 juni 1999.

Noot: D.Buitenhuis
In de Onvergankelijke Kijk op Kortenhoef van Carole Denninger-Schreuder, onder het hoofdstuk, "De aantrekkingskracht van Kortenhoef "- schilders uit Laren-Bussum-Hilversum-Loosdrecht, ontmoeten we ***Jack Aué.*** Carole schrijft daarover:
"Vanuit Bussum waren het vader en zoon Aué die gecharmeerd waren van het polderdorp(Kortenhoef/Ankeveen), dat op steenworpafstand lag. Vader August gaf les aan zijn niet ongetalenteerde zoon
Jack Aué (1895-1970). Het meest heeft deze schilder opgestoken van Jan Veth en de schilders Willem Weissenbruch, David Schulman en Cornelis Vreedenburgh. Hij werkte veel in de omgeving van Bussum, in Muiden, Huizen, ***Ankeveen*** en Kortenhoef. Zijn stijl is vlotter dan die van zijn vader. In een kleurrijke, gematigd-expressionistische stijl legde hij het Hollands landschap met plassen en akkers vast. Hij was bevriend met Wouter van Smorenburg (1880-1918), die enige tijd in Bussum en Hilversum woonde".

BAREND VAN VOORDEN

Schilder en Dichter
(1910-2000)

'Wanneer iemand blijk geeft een bijzonder talent te hebben, op welk gebied dan ook, denkt de omgeving al gauw, 'zit dat in de familie, dan wel heeft de persoon in kwestie dat van de ouders/grootouders?' Niet dat het er écht toe doet, maar de neiging tot verklaren is bijna niemand vreemd. We ontkomen er dus niet aan, het wel en wee van de ouders van Barend van Voorden voor het voetlicht te brengen, alvorens ruim aandacht aan de nazaat, Barend van Voorden, te schenken. Bovendien historisch interessant.

August van Voorden

De wieg van vader August Willem van Voorden stond in Rotterdam. Zijn vader was naast opzichter bij de gemeente Rotterdam, een goede amateur schilder. De broer van de vader van August, mocht zich kunstschilder noemen. De nestgeur prikkelde August en op 13-jarige leeftijd schilderde hij reeds zodanig dat het, voorzichtig uitgedrukt, zijn omgeving begon op te vallen. Het duurde niet lang of August ging naar de academie. Op de afdeling decoratiewerk kwam hij in de leer bij Eckardt.. Hij leerde daar o.a. de techniek van verfbehandeling, het zich eigen maken van een rustige vlakverdeling, het werken op basis van een ruim overzicht. Bij de compositie van stillevens zou hem dit later van pas komen. Hij bleef tot zijn 21-ste jaar decorateur. Zijn eigenlijke werk, waar hij de meeste bekendheid mee zou verkrijgen, was stadsgezichten, kaden, sleperswagens en paarden.
In 1907 ging August, op 25 jarige leeftijd, met de Rotterdammers Gerard Altmann, Louis Stutterheim en Gerard Krol naar Kortenhoef. Dat had een klank! 'Het land van Gabriel'.
In 1908 trad August in het huwelijk met de 21-jarige Geertje(Geertrui), de dochter van boer-bakker Barend van den Broeck. En zo zien we de naam ***Barend*** in de familie komen.

De dochters van Van den Broeck waren wel in trek bij de kunstenaars en omgekeerd. Want ook Jacob Ritsema huwde met een dochter uit het gezin Van den Broeck, genaamd Aleida. En zo werden August en Jacob naast vrienden/leermeester nu ook nog zwagers. In 1912 betrok August met zijn vrouw en twee kinderen het Plashuis te Oud-Loosdrecht en kwam en schilderde veel in Kortenhoef. Helaas, menselijker wijze gesproken, veel te jong, stierf hij in 1920 op 39-jarige leeftijd. Voor ware verdienste en roem, tellen echter niet de jaren. Was het niet Franz Peter Schubert die op 31-jarige leeftijd stierf ? En Bellini (34), Mozart (35), Mendelsohn (35), Chopin (38). En nog dagelijks valt hun nalatenschap over de gehele wereld te beluisteren.

Barend van Voorden

Kort na de dood van August keert zijn vrouw met haar kinderen terug naar Kortenhoef. Het gezinnetje verhuist vervolgens naar Haarlem en Barend voelt zich niet echt gelukkig in een kantoorbaan en evenmin op de handelsavondschool. Barend zegt daar zelf over:'Ik ben er van overtuigd dat als mijn vader was blijven leven ik op mijn vijftiende naar de academie zou zijn gegaan. Maar nu moest ik de maatschappij in, en daar was ik niet tegen opgewassen'. Engelse lessen moedigen hem aan om Shakespeare te vertalen. Hij nam tekenlessen bij de Haarlemse schilder Miolée. Toch trekt en boeit hem het meest, het op bezoek gaan in de weekends bij zijn oom Ritsema in Laren, en van zijn schilderkunst te genieten en te leren in het voormalig atelier van Wally Moes.
In het derde oorlogsjaar,1942, verhuist hij naar Laren waar dan zijn oom Ritsema woont.
Hij wijdt zich nu volledig aan de schilderkunst. Zijn oom overlijdt en de oorlog loopt ook ten einde al weet niemand precies wanneer. De vijand wordt steeds grimmiger omdat hij oog in oog met zijn verlies staat.
Vooral richting gewone burgers worden de razzia's heviger. Barend besluit onder te duiken in Kortenhoef. De oorlog is voorbij en ook Barend kan zich weer vertonen op de dijk.

Na een kortstondig huwelijk keert hij terug uit Maarssen waar hij woonde in de Oranjerie van het landgoed Herteveld. Inmiddels heeft hij in 1955, naast zijn vrije beroep als kunstschilder, een deeltijdbaan als non-verbaal medewerker in het bekende revalidatiecentrum 'Zonnestraal' in Loosdrecht. In een team, o.l.v. professor Schröder, geeft hij hier tekenles en maakt serietekeningen in het kader van therapie voor afasie-patienten (hersenletsel). In een periode van 20 jaar maakt hij duizenden tekeningen voor deze patienten. Zelf zegt Barend over deze periode: 'met mijn werk bij Zonnestraal had ik een vaste bron van inkomsten. Daardoor hoefde ik in mijn schilderwerk geen concessies te doen. Ik kon werken zoals ik wilde, zonder rekening te houden met een aankoopcommissie. Ik was vrij in mijn manier van leven.
Op Zonnestraal leert hij Jacoba Bender kennen. In 1972 wordt hun dochter Esther geboren. Als meisje van een jaar of drie woonde zij met haar ouders bij de fam.Wumkes in de pastorie in 's-Graveland. (A.D.Wumkes verhaalt hierover in deze periodiek, februari 2001).
Veel later woont Barend weer alleen. Daarna, als zijn moeder in 1979, op 91- jarige leeftijd overlijdt, blijft hij samen wonen met de op hoge leeftijd gekomen broer van zijn moeder.

Tentoonstellingen.

Barend kreeg zijn lessen in een sfeer die hij zelf aanduidt als nà-Haagse School. Al vrij snel maakte hij zich los van het direct op de natuur gerichte impressionisme. Meer op weg naar een vereenvoudigd expressionisme dat pas in de vijftiger jaren zijn definitieve vorm kreeg.
Barend was geen man die aan de weg timmerde. Met moeite liet hij zich overhalen om te exposeren. Aanvankelijk ging hij op in een groepje kunstenaars die jaarlijks in het Wapen van Amsterdam in 's-Graveland hun werken tentoonstelden. Daarover zegt Barend: 'We nodigden ook andere schilders uit, de Amsterdamse Joffers en schilders uit Bergen, maar ook bekende tekenaars uit de courant zoals Eppo Boeve, Bantzinger en Lex Metz. In 1953 opent Gabriël Smit de expositie en maakt een vergelijking met Michelangelo:

'beiden verkozen de eenzaamheid van het palet en schilderskiel boven de roem'. Het siert Barend dat hij er nooit moeite mee heeft gehad waardering voor zijn collega-kunstenaars uit te spreken. Barend zegt daar over: 'De expressionisten, daar heb ik de meeste affiniteit mee, ook met Breitner, al is die dan romantischer dan ik ben. En de Amsterdamse Joffers daar heb ik enorme waardering voor. Wel heel anders, maar prachtig van coloriet. Coba Ritsema, een zus van mijn oom, heeft een allure dat is geweldig. Boot uit Haarlem, de leermeester van Kees Verweij, vond ik ook belangrijk'. En nog verder terug naar de 17e eeuw, noemt hij de landschappen van Van Goyen, Hercules Seeghers, het latere werk van Rembrandt, Frans Hals en Vermeer. Een begrijpelijke affectie van iemand die zich graag zou willen verplaatsen in de 17e eeuw.

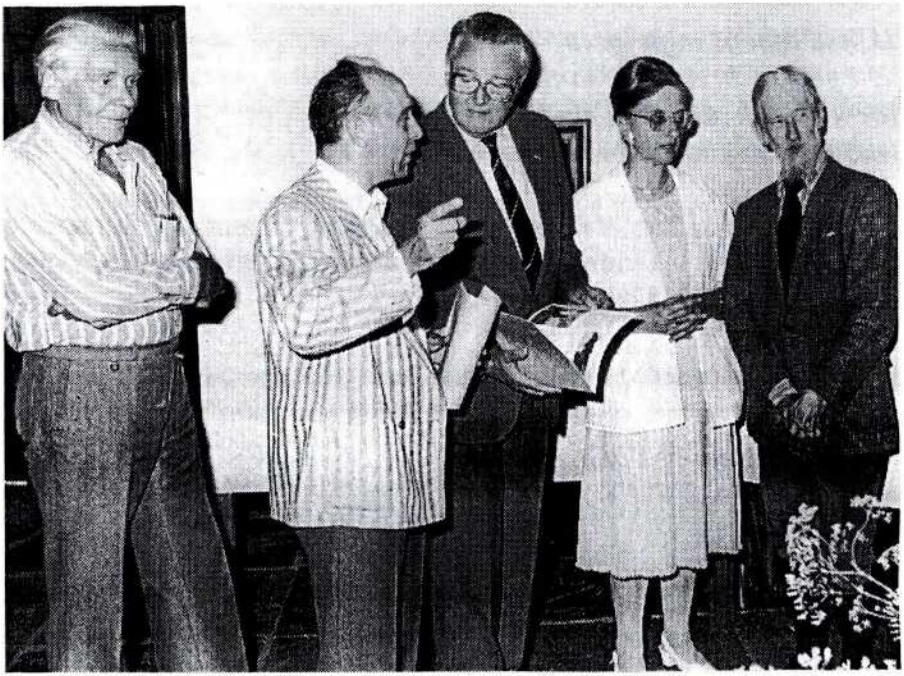

In juni 1986 bestond Kunst aan de Dijk vijf jaar. Ter gelegenheid hiervan werd een expositie gehouden. Ruim veertig werken van bijna alle groten uit de Kortenhoefse schildergeschiedenis. Op de foto de commissaris der koningin drs R.J. de Wit en zijn echtgenote, geflankeerd door de samenstellers voorzitter Frans Sluijter en de kunstschilders Flip Hamers (links) en Barend van Voorden (rechts).

In 1970 was er een tentoonstelling in Laren bij Hamdorff waar hij lovende recenties kreeg. Met name het fraaie en indrukwekkende *Groet N.H.* en de verbeeldingen van *Boerderijen langs de Lekdijk* maken indruk.
Het is twaalf jaar later wanneer hij instemt met het verzoek van Kunst aan de Dijk, in het oude kerkje aan de dijk een expositie te houden. De opening was opmerkelijk, en werd verricht door de toen bekende cabaretier Fons Jansen. De openingstoespraak bestond voornamelijk uit een aantal grafspreuken. Kennelijk geïnspireerd door de grafstenen in de vloer van de kerk.
Als laatste had hij er, speciaal voor deze gelegenheid, één gemaakt voor een kunstschilder.

"Ik had tijdens mijn leven,
Echt geen gebrek aan klanten
Hoe kwam ik aan mijn eindje?
Gedoodverfd door mijn verwanten"

Barend kon de humor waarderen en Fons Jansen ontving uit handen van Barend drie tekeningen, impressies van zijn Bretonse en Parijse reizen.
Op de tentoonstelling werden 35 schilderijen, ontstaan tussen 1952 en 1982, geëxposeerd. Voor menig leek wellicht onbegrijpelijk, is het verhaal over de schilderijen die hij in de loop van zijn leven heeft afgekrabd dan wel afgepoetst en gecorrigeerd. Barend zegt daarover: 'Het meeste van wat ik gemaakt heb, heb ik weer vernietigd, honderden schilderijen heb ik afgekrabd. Eens in de drie of vier maanden haal ik mijn schilderijen tevoorschijn, om ze te bekijken . Ik heb meer gekeken dan geschilderd. Ik schilder liever op afgepoetste doeken dan op nieuw linnen'.
Het illustreert hoe ver Barend ging in zelfkritiek als het zijn werk betrof. In september/oktober 1987 exposeert hij in het voormalig gemeentehuis aan het Noordereinde 123 in 's-Graveland, op uitnodiging van El en Bob Zieck t.g.v. de voltooiing van de restauratie.

Een open venster

En dan is er de herdenkingsbijeenkomst in het oude kerkje aan de dijk, op zaterdag 25 november 2000.

Op initiatief van de Gasten van de Stamtafel en de Stichting Kunst aan de Dijk. In de kerk hingen enkele van zijn schilderijen. Maar de kunstenaar zelf was afwezig.
In de vroege ochtend van 9 oktober 2000 overleed Barend van Voorden..
Op 12 oktober werd hij door een open venster naar buiten gedragen en bij het oude kerkje aan de Kortenhoefsedijk begraven. In zijn kamer blijft nu een lege stoel achter. En zoals alles in de leefomgeving van Barend kent ook deze stoel die een zelfde statige uitstraling heeft als Barend had, een verhaal. Abma vertelt hierover:' Dit fraaie stukje antiek uit de Zuid-Duitse Barok hoorde oorspronkelijk mogelijk toe aan een hoge geestelijke. De schilder Paul J.C.Gabriël ontdekte de stoel in zijn Brusselse periode omstreeks 1862 bij een fotograaf, die de stoel gebruikte als achtergrond waartegen bruidspaartjes vereeuwigd werden. De weduwe van Gabriël schonk de stoel later aan diens leerling Ritsema, na wiens dood de stoel in handen kwam van zijn neef en leerling Barend van Voorden'.

We zouden Barend tekort doen als we het bij zijn schilderstalent zouden laten.
Carole Denninger-Schreuder, kunsthistoricus, zegt hierover:
'Barend was eigenlijk een dubbeltalent, schilder en dichter, die in elkaar afwisselende periodes de overhand hadden. Aafke Yntema, neerlandicus, : 'Barend heeft zelf nog de hoofdrol gespeeld bij het samenstellen van de bundel *Een open venster.* Hij heeft eigenlijk alles nog zelf bepaald: de selectie van de gedichten-er waren er veel meer-het lettertype, de kleur van het papier, de omslag, de illustraties,de titel.. Hij stelde het op prijs om van gedachten te wisselen over de gedichten en de bundel. Dat deed hij vooral met

Herman Teeuw en mij en wij bewaren veel goede herinneringen aan genoeglijke avondjes achter de luiken, onder de schemerlamp met een glaasje wijn'. Tot zover Aafke Yntema.
Marsman, Achterberg , Slauerhof en Nijhof waren de lievelings-dichters van Barend.

Een belangrijk onderdeel van de bijeenkomst vormden de muzikale intermezzo's van Barend's lievelingscomponist Franz Peter Schubert. Door Elizabeth van Malde zeer mooi vertolkt op de piano. Drie liederen, t.w. *An die Musik, Ständchen en Der Leiermann,* werden gezongen door de bas-bariton Robert Hoving.
Esther, de dochter van Barend en Jacoba, ontving de dichtbundel , een speciaal exemplaar in leer gebonden, uit handen van Burgemeester Wim Kozijn.

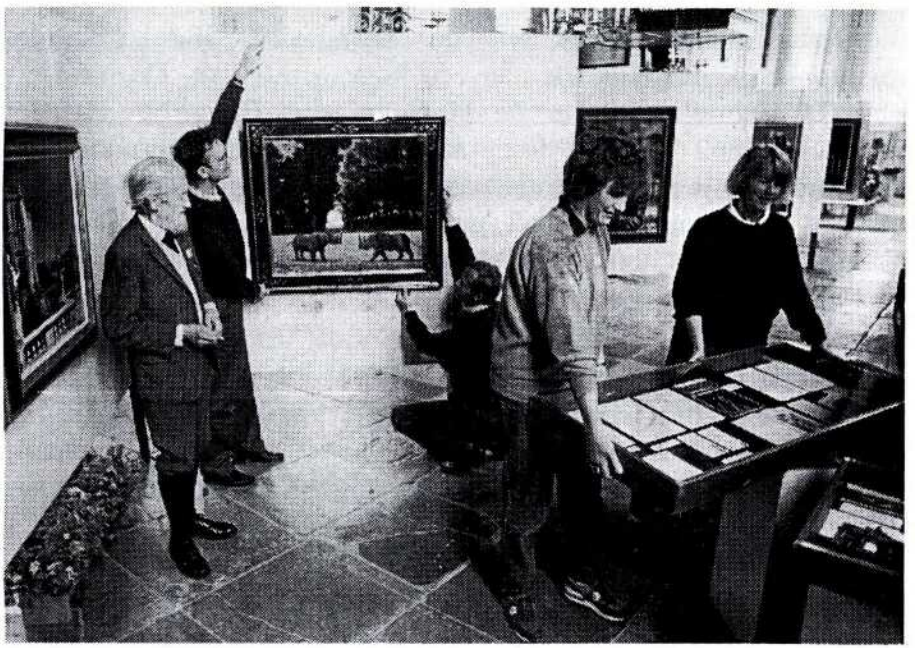

Op de foto ziet u Barend van Voorden bezig met zijn vrienden van Kunst aan de Dijk, een tentoonstelling in te richten die de titel draagt "Grote Realisten". Werken van o.a. Raoul Hynckes, Dick Ket, Pycke Koch, Wim Schumacher, en Carel Willink; juni 1987.

Barend was een novemberkind. Het is dus niet zo verwonderlijk, dat als hij toch een seizoengedicht zou willen schrijven, voor november koos.

NOVEMBER

Over het grauw heelal hijgt de nacht
in sombere zwarte regenvlagen, de kosmos
is verbleekt tot grauw gesteent
de maan drijft als een bleke schimmel
tussen de donkere wolkenflarden
en in verlaten hoven rusten
de geslachten nu tot kalk verbleekt.

Ik luister naar geluiden als van vogels
die langs de steile hemelschuinte stijgen
wanstaltige poliepen tieren welig om mij heen
De nacht, de nacht hijgt over het heelal
in sombere zwarte regenvlagen
die langzaam vergrijzen in het vale dal
van bleke troosteloze dagen.

Daan Buitenhuis

Bronnen:

Stichting Kunst aan de Dijk
Archief Hist.Kring 'In de Gloriosa'
De onvergankelijke kijk op Kortenhoef,
van Carole Denninger-Schreuder
De Gooi-en Eemlander
NRC
Foto's: Archief "In de Gloriosa"

IN DE PASTORIE VAN 'S-GRAVELAND

In de gedichtenbundel 'Een open venster' van Barend van Voorden staat het volgende vers: ***De Pastorie van 's-Graveland***

De pastorie ligt er voornaam
onder 't oud en hoog geboomte en heeft allure.
Ik schrijd door 't hoog vertrek met stucwerk Louis Seize
dat spreekt nog klare taal en door de marmeren gangen
onder zware balken gaan mijn wankele schreden
tot in het duister van de kelder met zijn plavuizen grijs en plinten
rijk aan kinderspelen, het alles grijpt mij aan
en voedt het diep besef te moeten leven
in een stijlloos heden.

Wat inspireerde de dichter tot dit vers?
Door omstandigheden heeft hij met zijn vrouw en dochtertje in het begin van de zeventiger jaren van de 20e eeuw een tijdlang bij ons in de pastorie gewoond !
Zij beschikten o.a. over de grote kamer links van de voordeur.
Als hij zegt: 'Ik schrijd door 't hoog vertrek met stucwerk Louis Seize' dan doelt hij op het fraaie schoorsteenstuk in de benedenachterkamer, onze huiskamer. Met de voor een pastorie wel zeer passende symbolen als kruis en slang, bijbel en bazuin, omgeven door een sierlijk festoen van bladeren en bloemknoppen, is het hét sieraad van het huis. Een foto staat in de 2e druk van mijn 'In de gekroonde trapgans'.
De schreden van de dichter gaan ook tot 'in het duister van de kelder' (de 'koelkast'van het huis en bewaarplaats van velerlei - A.D.W.) 'met zijn plinten rijk aan kinderspelen'.
De plinten van de kelder bestaan namelijk uit blauwwitte tegels met de afbeelding van kinderspelen als steltlopen, blindemannetje, hoepelen, tollen en zo maar voort.
Toen zij vertrokken kregen wij als afscheidscadeau een groot schilderij.
Nog zie ik van Voorden achter de schildersezel staan voor de machtige kastanje aan de zuidzijde van het huis.
Het stelt de achterzijde van de pastorie voor met een groot gedeelte van de tuin en het zicht op het torentje van de kerk en de consistoriekamer.
Toen ik ging wonen in een aanleunwoning van Oudergaard schonk ik het aan de Gemeente 's-Graveland met de bepaling: Bruikleen voor Oudergaard. En daar hangt het nu in de kamer van de directeur.

Ik denk met heel veel genoegen aan de 'inwoning' terug en Mevrouw verzekerde mij op 25 november l.l. dat het haar net zo gaat.

A.D.Wumkes

ZOLANG DE GEEST NOG GOED BLIJFT

Enkele weken geleden hebben wij Barend van Voorden begraven. Mijn vrouw schreef de volgende impressie:

Begrafenis

Vandaag werd hij ter aard besteld
de laatste schilder van ons dorp
we stonden allen op de dijk
met in het grind die ene boom
getooid in herfstpalet
vanuit het raam schoof zacht de kist
het klokgelui begon
begraafnisdienaars in diep zwart
droegen hem plechtig voor ons uit
de schapen keken op noch om
geen Barend meer, geen heer van stand
het doek is leeg
de verf voorgoed verdroogd.

Vandaag staat Barend nog eenmaal in het middelpunt.
Zijn verzamelde gedichten "Een open venster" verschijnen vandaag.
Het initiatief voor deze bundel is afkomstig 'van de stamtafel': goed gesitueerde en vriendelijke mensen zoals Barend hen omschreef.
De 90ste verjaardag van Barend van Voorden mocht niet onopgemerkt voorbijgaan.
Uit de verschillende ideeën daaraan aandacht aan te schenken, kwam de productie van een gedichtenbundel als beste naar voren.
Barend was kunstschilder, maar ook dichter. In het programma van de NPS "Een levenlang" dat in 1997 werd uitgezonden en waarvan ik de opname vanmorgen nog beluisterde, leest hij verschillende van zijn gedichten die in de bundel die vandaag verschijnt staan, voor.
Barend was kunstschilder en dichter. Aan zijn schilderijen is veel aandacht besteed. In 1982 was de 2de expositie van Kunst aan de Dijk aan hem gewijd, maar van zijn gedichten verschenen er slechts

enkele, bijvoorbeeld in de catalogus van de tentoonstelling van 1982. Wellicht was het daarom dat hij naar het verschijnen van deze bundel uitzag. De laatste jaren had hij de fysieke kracht niet meer om te schilderen.

"In korte tijd ben ik beroofd
van hetgeen zo vele jaren
mijn leven heeft bepaald.
Palet en kwasten hangen aan de wilgen
zwakheid en kracht, droefenis en vreugd
bevond zich alles in mijn handen
gedragen door de geest.
Nu mag het woord zich weer hervinden
in het bewogen menselijk zijn
waarvan de einder is in zicht
bij de nadering van het Eeuwig Licht"

Barend was ook een man van het woord. Hij formuleerde zorgvuldig prachtige zinnen en het was een genot om naar hem te luisteren. Zijn taal was doorspekt met deftige ouderwetse woorden. Hij sprak zoals hij eruit zag: voornaam. Een broze man met spitstoelopende baard, zwarte hoed en knickerbocker. "Zolang de geest nog goed blijft, heb je het gevoel dat je nog steeds onderweg bent".
Onderweg met de taal en tot voor enkele jaren nog met de verf. Hij was een naar binnen gericht mens, geen sombere man, maar een zwaartillende man. De ziel trekt naar hogere regionen.
Hij was veel met het transcendente bezig. Hij leefde in zijn eigen wereld. Zo staat hij afgebeeld op het schilderij dat Gert Bögels van hem maakte en dat tot de gemeentelijke kunstcollectie behoort. "Waar ik ook woonde in mijn kamer was een raam om uren voor te staan". Zittend voor het raam met de blik naar binnen gericht.
En ook op het schilderij van Flip Hamers dat in de Oude School hangt zie je Barend apart staan.
De andere bezoekers praten aan de tap met Beijer, maar Barend neemt niet deel. Hij leeft in een eigen wereld. Voor hem zou dat eigenlijk de zeventiende eeuw hebben moeten zijn.

Over deze tijd had hij een sombere visie. "Ik ben er zeker van dat deze tijd naar een debacle gaat", maar voegt hij er aan toe: "dat wil niet zeggen dat ik ongelukkig ben. Er zijn tijden dat ik in harmonie leef en dat zou je toch ook een vorm van geluk kunnen noemen". Geluk was ook voor hem als hij een goed schilderij had kunnen maken of een goed vers had kunnen schrijven. Hij prees zichzelf dan niet uitbundig maar zei: "ja het is wel een aardig schilderij". Dat noemde hij toeval in de meest letterlijke betekenis: iets dat je toevalt, iets wat buiten je omgaat. De akker moet wel klaar liggen, de voorbereidingen moeten zorgvuldig hebben plaatsgevonden, maar zowel schilderkunst als literatuur betekende voor hem dat er "iets indaalt, komend van het transcendente, gedragen door de geest".

Hij zag de bestuurlijke en bestierlijke hand van God in alle dingen.

De kunstenaar dorst naar het rustpunt
van het volmaakte werk
dat in 't verlangen van zijn
ziel besloten ligt.
Bij nabeschouwing rest hem utopia
en de erkenning
van zijn begrenzing.
Nochtans mag hij zich verheugen
zwaar te kunnen tillen
aan hetgeen hem is toebedeeld
en niet hoogmoedig in de maalstroom
van een materialistisch denken
te verzinken.

Dames en heren, het gemeentebestuur van 's-Graveland heeft graag een bijdrage geleverd om het verschijnen van deze bundel mogelijk te maken.
In Barend eren we hem die de verpersoonlijking is van de schilderstraditie aan de Kortenhoefsedijk. Zijn vader schilderde hier op aanraden van zijn vriend Gabriël. Gabriëls leerling was Jacob

Ritsema en Barend kreeg weer les van Oom Jacob. Gabriël schonk zijn stoel aan Ritsema en die weer aan Barend.
Met Oom Jacob en zijn moeder ligt hij hier achter de kerk begraven. Een plaats die hem lief was. Hij schreef er een gedicht over en schilderde het rooster van de oude toegangsbrug tot de kerk. Hij wist het boompje van Nescio te staan en genoot van de klok van de toren. "Die klinkt zo prachtig als hij luidt" zei hij.
Hier is hij naar toegedragen zoals hij dat wilde, althans zijn stoffelijk omhulsel want hij had de absolute zekerheid dat de dood voor hem een Eeuwig leven betekende.
Er is tevens geen betere plaats om de bundel uit te reiken. Hier was hij actief bij het inrichten van de tentoonstellingen van Kunst aan de Dijk. Hoe zorgvuldig dat ook gebeurt, soms werd er een stukje ergens van afgestoten. Barend verfde dit bij met zijn kwast en palet. Zo leefde hij in stilte en eenzaamheid in de boerderij aan de dijk. Zijn werk zowel zijn schilderijen als zijn poëzie zijn stilte en eenzaamheid, hopend op een ingeving, ongeveer zoals Gerrit Achterberg die iedere dag een briefkaart stuurde naar Gabriël Smit aan het Noordereinde in 's-Graveland met de tekst: "Ik hoop te hopen op het vers".
Graag hadden wij zijn bundel aan hem overhandigd. Dat heeft zeker naar Barends opvattingen zo niet mogen zijn.
Ik ga het eerste exemplaar uitreiken aan Esther. Ik moet bovendien afronden, want het wordt tijd voor een glas. "Zoals ik mijn hele leven gewend ben geweest drink ik om een uur of vijf een glas" -en het is goed vandaag die traditie van Barend te continueren-.

Esther jij bent zijn dochter dus je hebt recht op het eerste exemplaar. Er is een andere reden om de bundel aan jou te geven. Gedichten uit deze bundel dragen plaatsnamen: de pastorie van 's-Graveland, Brugge, een plein in Parijs. Er komen personen in voor: mijn vader, de geliefde, de vrouw gij enz. Er is slechts één persoon in de bundel die met name wordt genoemd. Dat ben jij Esther.

Mijn dochter lacht haar klare lach
tegen de kille ochtend van het leven
O heerlijk zij die zo blijmoedig ademhaalt
in 't stil geheim
en nog te dwalen gaat
in een wereld
van het ongekende.

Een ieder die je vader heeft gekend zal de thema's uit de bundel duidelijk herkennen. In dit kleine boekje krijg je op je pad in de ongekende wereld, je vader, op wie je zo sprekend lijkt, mee.
Ik hoop dat het als een kostbaar cadeau je lang mag vergezellen.

Wim Kozijn
Burgemeester van 's-Graveland

Foto: Ton Kastermans

Vergenoegen

Een van de oudste huizen in de Kerkbuurt van 's-Graveland is nr.105.
Het werd o.a. bewoond door Jhr. Mr. P.S.Dedel (1766-1851).
Jhr. F.J.E. van Lennep schrijft uitvoerig over hem in zijn boek "Late Regenten".
P.S.Dedel heeft een veelbewogen leven gehad, maar hij was er de man niet naar om de moed te verliezen en zo noemde hij het huis dat hij een tijd lang in 's-Graveland bewoonde, ***"Vergenoegen".***

Toen het in de zestiger jaren van de 20e eeuw weer eens werd geschilderd verdween de naam.
De toenmalige bewoonster bewoonde het huis nl. niet met genoegen en liet daarom de naam niet weer aanbrengen.
Het ziet er thans weer bijzonder mooi uit. Een reden om de oude , historische naam weer in ere te herstellen en boven de deur te schilderen ?

Daan Buitenhuis

MEDEDELINGEN VAN HET BESTUUR

De Nieuwe Aanbouw

Na een lange periode van voorbereidingen en werkzaamheden is op 19 januari j.l. onze uitbreiding met een bescheiden feestje voor de medewerkers in gebruik genomen.
Dankzij het geld, dat werd bijeengebracht door het comité "Bouwstenen voor de Gloriosa", bevonden wij ons in de comfortabele positie, dat we het leeuwendeel van het werk konden laten uitvoeren door timmerbedrijf Griffioen/Meijers, die i.s.m. metselbedrijf Kempers het ontwerp van dhr. v.d. Velden op voortreffelijke wijze hebben vormgegeven.
De samenwerking met de heren vaklieden verliep voorspoedig en waar nodig en mogelijk verleenden onze eigen vrijwilligers hand- en spandiensten om zo de kosten enigszins binnen de perken te houden. Daarnaast bleef er voor ons nog heel wat werk over.
Alle afwerking, schilderwerk, vloerbedekking, elektra en verwarming zijn door onze "eigen" vrijwilligers uitgevoerd, bijgestaan met de deskundigheid van Cor de Groot en Arie Landwaart.
In de voorzijde is een nieuwe entree gemaakt, met een speciaal voor ons op maat gemaakte kapstok, die ons werd geschonken door de gebr. De Kloet & Zn. uit Kortenhoef.
De opslagruimte is inmiddels ingericht met kasten, waardoor we in de oorspronkelijke werkruimte wat meer ruimte hebben gekregen en we wat betreft de opslag van materiaal weer een tijdje voort kunnen.
Een lang gekoesterde wens is zo vervuld en het bestuur wil nogmaals een ieder, die zich voor deze aanbouw heeft ingezet, hartelijk bedanken, want zonder de soms tomeloze inzet van vrijwilligers had dit nooit gerealiseerd kunnen worden.

Het Bestuur.

Nieuwe aanwinsten

Ook de afgelopen periode is onze verzameling weer uitgebreid met een aantal schenkingen.

- Een groot aantal foto's, dia's en prentbriefkaarten ontvingen wij van de fam. Hendriks.
- Van dhr. Kessel kregen we een grammofoonplaat van het Kortenhoefs kerkkoor.
- Dhr. Frakking schonk ons een paar zeer oude schaatsen en ingebonden jaargangen 1939 en 1940 van tijdschrift "Panorama".
- Wout Spaan verblijdde ons met een aantal oude krantenknipsels.
- Een videoband met opnamen van Jan v.d.Velden (Haantje) en Barend van Voorden kregen we van dhr. Faan Kessel.
- Van de fam. De Kwant kregen wij een aantal boekjes over de Ankeveense straatnamen.
- Een oude schoolfoto werd ons geschonken door dhr. K. Barmentloo.
- Van Dhr. Blessing ontvingen we een aantal luchtfoto's van 's-Graveland, een kalender van rijschool Kees van de Brink uit 1970 en een oude smidstang.
- Dhr. Van Huisstede schonk ons een oude houten lijmklem.
- Via dhr. W. Kozijn kregen we een aantal linoleum- en houtsneden uit de vroege periode van Flip Hamers.
- Negatieven van foto's van prenten, gemaakt door jkvr. Six in de 19e eeuw, werden ons geschonken door dhr.E. Boeve.
- Van dhr. Haselager ontvingen we een genealogie van de familie Haselager.
- Dhr. T. Veenman schonk ons weer een aantal foto's (hij begint er een goede gewoonte van te maken).
- Een oude stencilmachine, inclusief drukplaat, van gymnastiekvereniging D.O.K. van Mw. E. Landwaard.
- Tenslotte kregen we nog een paar oude doorlopers (schaatsen) van dhr. A.v.d.Velden.

UIT DE KRANT VAN TOEN

BMOL binnenkort 60 jaar

Dirigent kreeg (in 1903) gratis abonnement op de paardetram

Houten instrumenten door slechte tanden

's-GRAVELAND, 27 januari 1959 – Nu de datum van het 60-jarig jubileum van het harmoniekorps BMOL snel nadert, is het een goede aanleiding om het verleden van BMOL nog eens de revue te laten passeren. Hoe de naam BMOL ontstaan is, mag nog steeds een raadsel genoemd worden. Met geen woord wordt in het geschiedenisboek van de vereniging gesproken over de huidige betekenis „Bevriend Met Onze Leden". Wel vermeldt de eerste bladzijde een notenbalk met een B en een mol. Het initiatief tot oprichting van een muziekvereniging ging in het najaar van 1898 uit van de heren jhr. mr. P.J. Hooft Graafland, jhr. mr. W. F. Röell en J.D. van Ewijk v.d. Bilt. Toen bleek dat animo in voldoende mate aanwezig was, werd de vereniging als fanfare opgericht. In januari 1899 werd er begonnen met 24 leden, waarvan er nog drie in leven zijn t.w. de heren J. van Schaaik, F. Nelis en J. v.d. Broeck. Het eerste bestuur bestond uit de heren: P.S. van 't Hof, voorzitter; W. Masselink, secretaris en G. Zweekhorst, penningmeester. Om de zaak te helpen gaf dirigent Hollman de eerste repetitie kosteloos. De initiatiefnemers werden tot beschermheren benoemd en namen hun functie met dankbaarheid aan. Inmiddels zat men niet stil wat de instrumenten betrof. Men trok er met lijsten op uit en zo kwam er geld om op 11 februari 14 instrumenten uit te reiken. Met de aanschaf was *f* 564,50 gemoeid. Van het begin af heeft het korps, altijd in de openbare lagere school gerepeteerd. Het eerste officiële optreden geschiedde al binnen het jaar in de concertzaal Wilhelmina te Hilversum. In 1900 werd deelgenomen aan een concours te Baambrugge en het korps won toen een piston en een herinneringsmedaille.

Een batig saldo

Dat de vereniging financieel goed draaide bleek uit het eerste jaarverslag van de penningmeester; de inkomsten bedroegen *f* 382,05 en de uitgaven *f* 380,28, zodat er een batig saldo was van *f* 1,77.
Omtrent de eeuwwisseling genoot het korps een grote populariteit. Men ging zelfs om dit te verhogen met de schuit al blazende door de toen nog schone 's-Gravelandse vaart, van Noordersluis tot Zuidersluis
In 1902 werd een verzoek van de toenmalige dirigent om salarisverhoging aangehouden en in de volgende jaarvergadering van 1903 verhoogd van *f* 4,- tot *f* 4,50 met een abonnement op de paardetram. Op 7 oktober 1903 deed de vereniging een zeer goede gooi, toen de nieuwe burgemeester mr. D.J.A. Baron van Harinxma thoe Slooten het voorzitterschap op zich nam. Tot 1927 was Baron van Harinxma thoe Slooten tevens beschermheer van de vereniging.
In september 1902 werd de muziektent feestelijk in gebruik genomen, die ongeveer 25 jaar gestaan heeft bij de Smidsbrug. De uitvoeringen werden veelal gegeven in café Beijer aan de Meent (nu Kerklaan), omdat er in 's-Graveland nog geen zaal was. De vereniging organiseerde zelf concoursen ter gelegenheid van het 25-, het 30- en het 50-jarig bestaan. Omstreeks 1925 werd het korps omgezet in harmonie. Men dacht dat houten instrumenten beter te bespelen zouden zijn dan koperen. De tanden van enige prominente muzikanten speelden hierbij natuurlijk een grote rol. Gedurende de oorlog van '40-'45 heeft BMOL doorgeblazen, alleen de laatste acht maanden was dit niet meer mogelijk.
Nog in hoera-stemming van de bevrijding werden de muzikanten bijeengetrommeld om een serenade te brengen aan de Engelse generaal Foulkes. Toen het Engelse volkslied (zonder voorbereiding en na acht maanden gedwongen rust) gespeeld moest worden, zal de generaal wel iets door de vingers hebben moeten zien.

Bron: De Gooi- en Eemlander, 27 januari 1959.

WIE WEET HET ANTWOORD?

door Jan Schriek

De vraag in het **novembernr. 2000** was: 'wie kent/herkent de mensen op de groepsfoto van het 25 jarig jubileum/afscheid van zuster Balder in 1936 ?'
Wij kregen heel wat reacties van diverse mensen. Daar zijn we heel blij mee! Maar wie zal zeggen of dat altijd juist is.
Zo kreeg de al wat oudere man, geheel rechts op de foto (nr. 6), vier verschillende namen. Vaak noemt men een naam maar dan gaan we af op de klank want hoe de naam geschreven wordt, dat is dan nog de vraag. Dus als hieronder de naam niet goed gespeld is mag u ons dat gerust berichten. Maar ja, je moet ergens met je speurtocht beginnen nietwaar?
De volgende antwoorden hebben ons bereikt.

Nummer:

1. Cees Hagen uit Ankeveen, timmerman/aannemer.
2. dokter L.A. Boeré
3. Burgemeester Harinxma van thoe Slooten
4. ***tot nu toe onbekend***
5. ***tot nu toe onbekend***
6. *Piet van de Broek,wasserijbaas, Noordereinde
   *'Bellaard', woonde tegenover de oude openbare school Noordereinde
   *Wildeboer,later Burgemeester van Kortenhoef,(dit lijkt ons beslist niet juist).
   *Schoenmaker
   Welke van de vier bovenstaande namen onder nr.6 is juist?
7. Tarra? of Clara Röell
8. zuster Balder
9. * Barones Röell Sloet van Marksveld (zou de moeder zijn van de vorig jaar overleden Jonkheer ir. Joan Röell)
   *Minelet? Röell
   Welke van de twee bovenstaande namen onder nr.9 is juist?

De nieuwe vraag

Op de foto staan twee padvinders. Niemand weet hoe deze foto in ons archief terecht is gekomen. Helaas staat er niets achterop geschreven. Geen naam, geen plaats, geen datum. Zou het iets te maken kunnen hebben met de wereldjamboree in 1937 ?

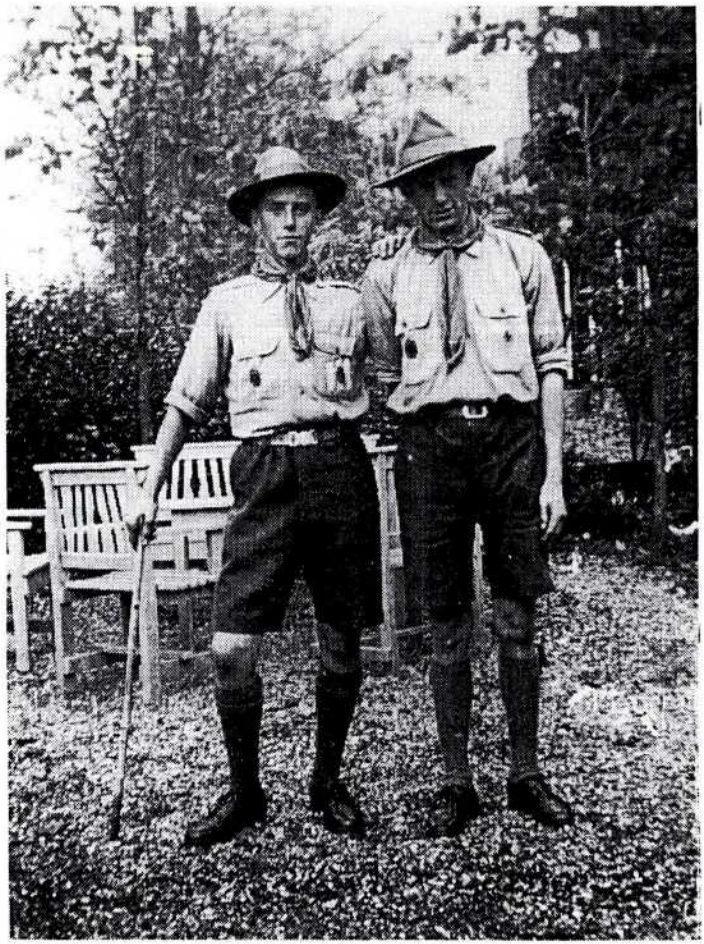

Uw reactie graag naar: Jan Schriek, C. de Wijsstraat 17, 1241 BW Kortenhoef, tel.: 035-6563506, of iedere woensdagavond tussen 20.00 en 22.00 uur in ons gebouw aan de Kerklaan 89, tel.: 035-6569293.

DOEL: De Historische Kring heeft ten doel voorwerpen, afbeeldingen en archivaria betreffende de historie van de dorpen Ankeveen, 's-Graveland en Kortenhoef te verzamelen, te archiveren en ten toon te stellen, zomede de belangstelling daarvoor te bevorderen.
REALISATIE: Er is veel uit te pluizen, te verzamelen, te rangschikken en te publiceren. Bij al deze arbeid is uw hulp nodig, hetzij door informatie, dan wel finaniële steun. Nieuwe leden heten wij van harte welkom!

Lidmaatschap	min. f. 20,- per jaar. Los exemplaar f.2,50	
BESTUUR:		
Voorzitter	Mevr. C. van den Velden-de Groot, Kortenhoefsedijk 43, 1241 LN Kortenhoef Telefoon: 035 – 6562525	
Secretaris:	Mevr. G.V. van Vliet C. Tromplaan 26, 1243 LA 's-Graveland Telefoon: 035 – 6562653	
Penningmeester/ Ledenadministratie:	Dhr. J.B. Koster Cl. Heijnensoenlaan 5, 1241 BL Kortenhoef Telefoon: 035 – 6561377	
Mevr. M.A. Boeve-Bant	Bergse Pad 6	Ankeveen
Dhr. D. Buitenhuis	Leeuwenlaan 3	's-Graveland
Dhr. J.C. Immerzeel	Reigerlaan 26	Kortenhoef
Dhr. J.C. Schriek	C. de Wijsstraat 17	Kortenhoef
Ereleden:	Dhr. A.D.Wumkes Dhr. M. van Ee Dhr. J.C. Immerzeel	
BEZOEKAVOND:	Elke woensdag, na 20.00 uur Telefoon 035 – 6569293	
BEZOEK-/POSTADRES:	Kerklaan 89, 1241 CL Kortenhoef	
	Bankrekening nr.: 38.82.88.930 Girorekening nr.:544.86.37	